

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "B1" SKUNDO**

2021 m. spalio d. Nr. S- (7-118/2021)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensko, narių Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės išnagrinėjo UAB "B1" (toliau – Pareiškėja) 2021-08-09 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2021-07-30 sprendimo Nr. 331-1252193 (toliau – Sprendimas, Inspekcijos sprendimas). Pareiškėjos atstovai A. E., N. E., Inspekcijos atstovas A. I. 2021-09-07 posėdyje nuotoliniu būdu dalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja 2021-08-09 skunde nurodo, jog Inspekcijos priimtas sprendimas negražinti pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) skirtumo už įsigytą ilgalaikį turtą ap sunkino Pareiškėjos įsipareigojimų bankams tinkamą vykdymą. Pasak skundo, šiuo metu įmonės finansinė būklė yra sudėtinga, dėl sumažėjusių darbo apimčių ženkliai sumažėjo Pareiškėjos apyvarta.

Pareiškėjos nuomone, 2020-10-04 priimtas sprendimas dėl Pareiškėjos neatitikimo minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų reikalavimų neturėtų apriboti Pareiškėjos veiklos vystymo. Sprendimas gražinti PVM skirtumą ne anksčiau negu praėjus 6 mėn. nuo skirtumo susidarymo yra per vėlus dėl Pareiškėjos įsipareigojimų bankams.

Skunde pabrėžiama, jog esant sunkiam COVID-19 pandemijos laikotarpiui, Pareiškėja nepretendavo į subsidijas, neprašė atidėti mokesčių mokėjimų.

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2021-07-26 Prašymą gražinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-414085, ginčijamu Sprendimu nusprendė negražinti Pareiškėjai 25 348 Eur PVM permokos, nes Pareiškėja pagal MAĮ 40¹ straipsnio 1 dalies nuostatas neatitinka nustatytų minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų.

Inspekcija nurodė papildomus sprendimo priėmimo motyvus: Pareiškėja nuo 2020-10-04 neatitinka minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų pagal MAĮ 40¹ straipsnį. PVM permoka (skirtumas) už prašomą laikotarpį nuo 2021-06-01 iki 2021-06-30 susidarė 2021-07-23 ir gali būti gražinta ne anksčiau negu praėjus 6 mėn. nuo skirtumo susidarymo.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas atmestinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Iš ginčų nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, jog ginčas tarp Pareiškėjos ir Inspekcijos vyksta dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo atsisakyta Pareiškėjai gražinti 25 348 Eur PVM permoką (skirtumą) už prašomą laikotarpį nuo 2021-06-01 iki 2021-06-30 už įsigytą ilgalaikį turtą, nes Pareiškėja neatitinka minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų, nustatytų MAĮ 40¹ straipsnio 1 dalyje.

Iš Pareiškėjos skunde išdėstytos pozicijos matyti, kad ji neginčija faktinės aplinkybės, kad prašymo gražinti mokesčio permoką pateikimo, sprendime nurodomos permokos susidarymo (2021-07-23) ir Inspekcijos sprendimo priėmimo metu ji neatitiko MAĮ 40¹ straipsnio 1 dalyje nustatytų minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų, tačiau laikosi pozicijos, kad ši aplinkybė negali būti laikoma kliūtimi jos veiklai vystyti. Pasak Pareiškėjos, ji turi atsiskaityti su kredito įstaigomis, o priimtas sprendimas yra kliūtis galimiems atsiskaitymams.

Pasisakant dėl kilusio ginčo, pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 91 straipsnio (2020-06-26 įstatymo Nr. XIII-3169 redakcija) 1 dalyje nustatyta, kad PVM permoka ir už atitinkamą mokesstinį laikotarpį susidaręs PVM skirtumas įskaitomi (grąžinami) Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka ir terminais, atsižvelgus į šiame straipsnyje nurodytas išimtis ir apribojimus. Minėto straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Mokesčių administravimo įstatymo 40¹ straipsnyje nustatytų minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų neatitinkantiems PVM mokėtojams pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas neįskaityto (negrąžinto) už mokesstinį laikotarpį susidariusio PVM skirtumo suma gali būti gražinta ne anksčiau negu praėjus 6 mėnesiams nuo permokos susidarymo. Atitinkamai MAĮ 40¹ straipsnio 1 dalies 1–4 punktai apibrėžia kriterijus, kuriuos atitinkantis mokesčių mokėtojas pripažįstamas atitinkančiu minimalius patikimo mokesčių mokėtojo kriterijus. Taigi, tokiu teisiniu reglamentavimu įstatymo leidėjas nustatė sąlygas, esant kurioms, mokesčių mokėtojams, priklausomai nuo aplinkybių, susijusių su tinkamu (ar ne) mokesčių ar kitų prievolių vykdymu, taikomas skirtingas teisinis režimas dėl tam tikrų mokesčių administravimo ar kitų procedūrų realizavimo (pvz., gali būti taikomas skirtingas tikrintinas mokesstinis laikotarpis, PVM permokos (skirtumo) gražinimo laikotarpis ar pan.). Įvertinus tai, jog mokesčiniams teisiniams santykiams reguliuoti yra taikomas imperatyvus teisinio reguliavimo mechanizmas, o šiuos teisinius santykius reguliuojančios normos negali būti aiškinamos plečiamai, ginčo situacijoje vertintina, ar Inspekcijos sprendimas, kuriuo Pareiškėjai dėl jos padaryto pažeidimo, gali būti taikomos kitokios PVM permokos gražinimo (įskaitymo) sąlygos, nes, pasak Inspekcijos, Pareiškėja neatitinka minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų, yra pagrįstas.

Ginčo atveju yra nustatyta, kad Pareiškėja Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Darbo inspekcija) 2020-09-04 nutarimu Nr. NUĮPBJ 13810 yra pripažinta padariusi pažeidimą, numatytą Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo 56 straipsnio 1 dalies 1 punkte, už kurį Pareiškėjai skirta 868 Eur bauda (Užimtumo įstatymo 56 straipsnis apibrėžia nelegalų darbą ir nustato atsakomybę už jį). Atsižvelgiant į aptartas, Pareiškėjos neginčijamas faktines aplinkybes ir įvertinus tai, jog MAĮ 40¹ straipsnio 2 punkte numatyta, kad minimalius kriterijus atitinka toks mokesčių mokėtojas – juridinis asmuo arba individualia veikla užsiimantis fizinis asmuo, kuris per paskutinius trejus metus iki jo vertinimo dienos pagal Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymą įsigaliojusiu sprendimu *nebuvo baustas už nelegalų darbą*, o ginčo atveju nustatyta, kad Pareiškėja 2020-09-04 Darbo inspekcijos nutarimu yra bausta už nelegalų darbą, konstatuotina, kad Inspekcijos išvada, jog Pareiškėja neatitinka minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų, yra pagrįsta. Taigi, galiojant PVMĮ 91 straipsnio 2 dalies nuostatai, jog minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų neatitinkantiems PVM mokėtojams pagal PVMĮ 91 straipsnio 1 dalies nuostatas neįskaityto (negrąžinto) už mokesstinį laikotarpį susidariusio PVM

skirtumo suma gali būti gražinta ne anksčiau negu praėjus 6 mėnesiams nuo permokos susidarymo, Inspekcijos pozicija negražinti 25 348 Eur PVM permokos už prašomą laikotarpį nuo 2021-06-01 iki 2021-06-30 (permoka susidarė 2021-07-23) pripažintina atitinkančia faktines aplinkybes ir teisės normas. Pareiškėjos skunde minimos aplinkybės, susijusios su sunkumais dengiant įsipareigojimus kredito įstaigoms, nesudaro pagrindo Inspekcijai netaikyti imperatyvių PVMĮ 91 straipsnio 2 dalies nuostatų dėl PVM permokos (skirtumo) gražinimo. Todėl ginčijamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas, nes yra teisėtas ir pagrįstas, panaikinti jį Pareiškėjos skunde nurodytais bei Pareiškėjos atstovų skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu išdėstytais motyvais bei argumentais nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Inspekcijos 2021-07-30 sprendimą Nr. 331-1252193.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė